

378**ZÁKON**

ze dne 9. prosince 2015,

**kterým se mění zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele,
ve znění pozdějších předpisů, a některé další zákony**

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ**Změna zákona o ochraně spotřebitele****Čl. I**

Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění zákona č. 217/1993 Sb., zákona č. 40/1995 Sb., zákona č. 104/1995 Sb., zákona č. 110/1997 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 64/2000 Sb., zákona č. 145/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 102/2001 Sb., zákona č. 452/2001 Sb., zákona č. 477/2001 Sb., zákona č. 151/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., zákona č. 227/2003 Sb., zákona č. 277/2003 Sb., zákona č. 439/2003 Sb., zákona č. 119/2004 Sb., zákona č. 186/2004 Sb., zákona č. 217/2004 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 214/2006 Sb., zákona č. 229/2006 Sb., zákona č. 36/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 293/2009 Sb., zákona č. 298/2009 Sb., zákona č. 301/2009 Sb., zákona č. 155/2010 Sb., zákona č. 28/2011 Sb., zákona č. 139/2011 Sb., zákona č. 211/2011 Sb., zákona č. 219/2011 Sb., zákona č. 468/2011 Sb., zákona č. 221/2012 Sb., zákona č. 238/2012 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 476/2013 Sb., zákona č. 356/2014 Sb. a zákona č. 206/2015 Sb., se mění takto:

1. V poznámce pod čarou č. 1 se na konci textu doplňují slova „Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/83/EU ze dne 25. října 2011 o právech spotřebitelů, kterou se mění směrnice Rady 93/13/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 1999/44/ES a zrušuje směrnice Rady 85/577/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/11/EU ze dne 21. května 2013 o alternativním řešení spotřebitelských sporů a o změně nařízení (ES)

č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (směrnice o alternativním řešení spotřebitelských sporů).“.

2. V § 1 odst. 1 se slova „Evropské unie³¹⁾,³²⁾“ nahrazují slovy „Evropské unie³¹⁾,³²⁾,³⁶⁾“.

Poznámka pod čarou č. 36 zní:

„³⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 524/2013 ze dne 21. května 2013 o řešení spotřebitelských sporů on-line a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (nařízení o řešení spotřebitelských sporů on-line).“.

3. V § 1 odst. 1 se poznámka pod čarou č. 1a zrušuje, a to včetně odkazů na poznámku pod čarou.

4. Poznámka pod čarou č. 2 zní:

„²⁾ § 214 a násl. občanského zákoníku.“.

5. V § 1 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „ , jakož i mimosoudní řešení spotřebitelských sporů“.

6. Poznámka pod čarou č. 3 zní:

„³⁾ Například zákon č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů, zákon ČNR č. 133/1985 Sb., o požární ochraně, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 154/2000 Sb., o šlechtění, plemenitbě a evidenci hospodářských zvířat a o změně některých souvisejících zákonů (plemenářský zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 156/1998 Sb., o hnojivech, pomocných půdních látkách, pomocných rostlinných přípravcích a substrátech a o agrochemickém zkoušení zemědělských půd (zákon o hnojivech), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 166/1999 Sb., o veterinární péči a o změně některých souvisejících zákonů (veterinární zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 266/1994 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních

službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů.“.

7. Poznámka pod čarou č. 4 zní:

„⁴⁾ § 420 občanského zákoníku.“.

8. V § 2 odst. 1 písm. c) se slova „součást nebo poskytl služby, který“ nahrazují slovem „součást“.

9. V § 2 odst. 1 písmeno f) zní:

„f) výrobkem věc, která je určena k nabídce spotřebiteli, včetně práv a závazků s touto věcí souvisejících,“.

10. V § 2 odst. 1 písm. g) se slova „s výjimkou činností upravených zvláštními zákony,^{4a)} kde se dozor nad ochranou spotřebitele svěřuje profesním sdružením nebo jiným orgánům státní správy než uvedeným v § 23,“ nahrazují slovy „včetně práv a závazků s touto činností souvisejících,“.

Poznámka pod čarou č. 4a se zrušuje.

11. V § 2 odst. 1 písm. n) se slova „nebo zbožím“ zrušují.

12. V § 2 odst. 1 písm. n) bodě 1 se slova „nebo zboží“ zrušují.

13. V § 2 odst. 1 písm. n) bodě 2 se slova „nebo zboží, které“ nahrazují slovem „ , který“ a slova „autorských nebo příbuzných práv“ se nahrazují slovy „autorských práv nebo práv souvisejících s právem autorským“.

14. Poznámka pod čarou č. 4c zní:

„^{4c)} Zákon č. 121/2000 Sb., o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon), ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích, ve znění pozdějších předpisů.“.

15. V § 2 odst. 1 písm. n) bodě 3 se slova „nebo zboží“ zrušují.

16. V § 2 odst. 1 písm. n) bodě 4 se slova „nebo zboží“ zrušují.

17. V § 2 odst. 1 se za písmeno n) vkládá nové písmeno o), které zní:

„o) obchodní praktikou způsob chování prodávající-

cího spočívající v konání, opomenutí, prohlášení, obchodním sdělení včetně reklamy a uvedení na trh související s propagací, prodejem nebo dodáním výrobku nebo služby spotřebiteli,“.

Dosavadní písmeno o) se označuje jako písmeno p).

18. V § 2 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňují se písmena q) až v), která znějí:

„q) nabídkou ke koupi obchodní sdělení, které způsobem vhodným pro použitý typ obchodního sdělení uvádí informace o výrobku nebo službě a cenu a umožňuje tak spotřebiteli uskutečnit koupi,

r) rozhodnutím ohledně koupě rozhodnutí spotřebitele o tom, zda, jak a za jakých podmínek výrobek nebo službu koupí, zda za ně zaplatí najednou nebo částečně, zda si je ponechá nebo neponechá nebo zda ve vztahu k nim uplatní právo vyplývající ze smlouvy, ať již se spotřebitel rozhodne jednat nebo zdržet se jednání,

s) podstatným narušením ekonomického chování spotřebitele použitím obchodní praktiky, která významně zhoršuje schopnost spotřebitele učinit informované rozhodnutí, což vede k tomu, že učiní rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil,

t) nepatřičným ovlivňováním využívání silnější pozice prodávajícího vůči spotřebiteli způsobem, který významně omezuje jeho schopnost učinit informované rozhodnutí, a to i bez použití fyzické síly nebo hrozby jejího použití,

u) přeshraničním sporem spor z kupní smlouvy nebo ze smlouvy o poskytování služeb, jestliže má spotřebitel v době, kdy si objednává výrobek nebo službu, bydliště v jiném členském státě Evropské unie nebo státě tvořícím Evropský hospodářský prostor, než je stát, v němž je usazen prodávající,

v) spotřebitelskou soutěží soutěž, anketa nebo jiná akce o ceny pořádaná pro spotřebitele v přímé souvislosti s propagací, nabídkou nebo prodejem výrobku či služby prodávajícího, při níž se prodávající či jím pověřená osoba zavazuje vyplatit účastníkům určeným náhodným výběrem peněžité či nepeněžité ceny a při kterých je podmínkou účasti zakoupení určitého výrobku či služby a doložení tohoto nákupu prodávajícímu nebo uzavření smluvního vztahu s prodávajícím

výrobku, nebo služby či účast spotřebitele na marketingové akci prodávajícího, a to i nepřímo prostřednictvím jiné osoby.“.

19. § 3a včetně nadpisu a poznámky pod čarou č. 1a zní:

„§ 3a

Použití telefonního čísla s vyšší než běžnou cenou

Prodávající, který v souvislosti s uzavřenou smlouvou používá pro komunikaci se spotřebitelem veřejnou komunikační službu, nesmí použít takovou službu, jejíž využití by pro spotřebitele znamenalo účtování vyšších cen, než je běžná cena hovoru^{1a)}.

^{1a)} Vyhláška č. 117/2007 Sb., o číslovacích plánech sítí a služeb elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů.“.

20. § 4 až 5a včetně nadpisů a poznámky pod čarou č. 6b znějí:

„§ 4

Nekalá obchodní praktika

(1) Obchodní praktika je nekalá, je-li v rozporu s požadavky odborné péče a podstatně narušuje nebo je způsobilá podstatně narušit ekonomické chování spotřebitele, kterému je určena, nebo který je jejímu působení vystaven, ve vztahu k výrobku nebo službě. Je-li obchodní praktika zaměřena na určitou skupinu spotřebitelů, posuzuje se podle průměrného člena této skupiny.

(2) Obchodní praktika, která může podstatně narušit ekonomické chování určité jednoznačně vymezitelné skupiny spotřebitelů, kteří jsou z důvodu duševní nebo fyzické slabosti, věku nebo důvěřivosti zvláště zranitelní takovou praktikou nebo výrobkem nebo službou, a to způsobem, který prodávající může rozumně očekávat, se hodnotí z hlediska průměrného člena této skupiny; tím nejsou dotčeny běžné a oprávněné reklamní praktiky zveličených prohlášení nebo prohlášení, která nejsou míněna doslovně.

(3) Nekalou obchodní praktikou se rozumí zejména klamavé konání podle § 5 nebo klamavé opomenutí podle § 5a a agresivní obchodní praktika podle § 5b. Obchodní praktiky, které se považují za nekalé za všech okolností, jsou uvedeny v příloze č. 1 a 2 tohoto zákona.

(4) Užívání nekalé obchodní praktiky před rozhodnutím ohledně koupě, v průběhu rozhodování a po učinění rozhodnutí se zakazuje.

§ 5

Klamavá konání

(1) Obchodní praktika se považuje za klamavou, pokud obsahuje věcně nesprávnou informaci a je tedy nepravdivá, což vede nebo může vést spotřebitele k rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil.

(2) Za klamavou se považuje také obchodní praktika obsahující pravdivou informaci, jestliže vede nebo může vést spotřebitele k rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil, pokud jakýmkoli způsobem uvádí nebo je schopna uvést spotřebitele v omyl ohledně

- a) existence a podstaty výrobku nebo služby,
- b) hlavních znaků výrobku nebo služby, jako jsou údaje o jejich dostupnosti, výhodách, rizicích, provedení, složení, příslušenství, poprodejním servisu a vyřizování reklamací a stížností, výrobním postupu a datu výroby nebo dodání, způsobu dodání, způsobilosti k účelu použití, možnosti použití, množství, specifikaci, zeměpisném nebo obchodním původu, očekávaných výsledcích jejich použití nebo výsledcích a provedených zkouškách nebo kontrolách,
- c) rozsahu závazku prodávajícího, motivu pro obchodní praktiku a podstaty prodejního postupu, prohlášení nebo symbolu týkajících se přímého nebo nepřímého sponzorování nebo schválení prodávajícího nebo výrobku nebo služby,
- d) ceny nebo způsobu výpočtu ceny anebo existence konkrétní cenové výhody,
- e) nutnosti servisu, náhradního dílu, výměny nebo opravy,
- f) podstaty, charakteristických rysů a práv prodávajícího nebo jeho zástupce, například jeho identifikace a majetku, způsobilosti, postavení, schválení, přidružení nebo vztahů, práv průmyslového, obchodního nebo duševního vlastnictví nebo jeho ocenění a vyznamenání, nebo
- g) práv spotřebitele, včetně práva na náhradní dodání nebo vrácení kupní ceny vyplývajících z práv z vadného plnění nebo rizika, kterému může být vystaven.

(3) Obchodní praktika se rovněž považuje za klamavou, pokud ve věcných souvislostech, s přihlédnutím ke všem jejím rysům a okolnostem, vede nebo může vést k tomu, že spotřebitel učiní rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil, a pokud zahrnuje

- a) jakékoli uvádění výrobku nebo služby na trh, včetně srovnávací reklamy, které vede k záměně s jiným výrobkem nebo službou,
- b) jakékoli uvádění výrobku nebo služby na trh, včetně srovnávací reklamy, které vede k záměně s ochrannou známkou, obchodní firmou nebo jinými rozlišovacími znaky jiného prodávajícího, nebo
- c) nedodržení jednoznačného závazku obsaženého v kodexu chování, k jehož dodržování se prodávající prokazatelně zavázal.

§ 5a

Klamavá opomenutí

(1) Obchodní praktika se považuje za klamavou, pokud ve svých věcných souvislostech a s přihlédnutím ke všem jejím rysům, okolnostem a omezením sdělovacího prostředku opomene uvést podstatné informace, které v dané souvislosti spotřebitel potřebuje pro rozhodnutí ohledně koupě, čímž způsobí nebo může způsobit, že spotřebitel učiní rozhodnutí ohledně této koupě, které by jinak neučinil.

(2) Za klamavé opomenutí se také považuje, pokud prodávající podstatné informace uvedené v odstavci 1 zatají nebo poskytne nejasným, nesrozumitelným nebo nejednoznačným způsobem nebo v nevhodný čas vzhledem k okolnostem popsaným v odstavci 1 anebo neuvede obchodní záměr obchodní praktiky, není-li patrný ze souvislosti, a pokud to v obou případech vede nebo může vést spotřebitele k rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil.

(3) Nejsou-li patrné ze souvislostí, považují se v případě nabídky ke koupi za podstatné informace

- a) hlavní znaky výrobku nebo služby v rozsahu odpovídajícím danému sdělovacímu prostředku, jakož i výrobku nebo službě,
- b) adresa a totožnost prodávajícího nebo osoby, která jedná jeho jménem nebo na jeho účet,
- c) cena včetně daní, poplatků a jiných obdobných peněžitých plnění, nebo pokud z povahy vý-

robku nebo služby vyplývá, že cenu nelze rozumně stanovit předem, způsob jejího výpočtu, a případně i veškeré další platby za dopravu nebo dodání, nebo pokud tyto platby nelze rozumně stanovit předem, skutečnost, že k ceně mohou být účtovány takové další platby,

- d) ujednání o platebních podmínkách, dodání, plnění a vyřizování reklamací a stížností, pokud se odchylují od požadavků odborné péče,
- e) právo na odstoupení od smlouvy nebo ukončení závazku, pokud tato práva existují, a podmínky jejich uplatnění.

(4) Informace, jejichž uvedení je povinné podle právních předpisů provádějících právo Evropské unie^{6b)}, které se týká obchodních sdělení, včetně reklamy nebo uvádění na trh, se považují za podstatné v rozsahu stanoveném právem Evropské unie.

(5) Pokud sdělovací prostředek, jímž se obchodní praktika šíří, klade omezení na prostor a čas, je třeba při rozhodování o tom, zda došlo k opomenutí informací, vzít v úvahu tato omezení i veškerá opatření, která prodávající přijal k zajištění přístupu spotřebitelů k informacím jinými prostředky.

^{6b)} Například zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, zákon č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 43/2013 Sb., zákon č. 159/1999 Sb., o některých podmínkách podnikání v oblasti cestovního ruchu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 79/1997 Sb., o léčivech a o změnách a doplnění některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/1995 Sb., o regulaci reklamy a o změně a doplnění zákona č. 468/1991 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 37/2004 Sb., o pojistné smlouvě a o změně souvisejících zákonů (zákon o pojistné smlouvě), ve znění pozdějších předpisů.“

21. Za § 5a se vkládají nové § 5b a 5c, které včetně nadpisů znějí:

„§ 5b

Agresivní obchodní praktika

(1) Obchodní praktika se považuje za agresivní, pokud ve svých věcných souvislostech a s přihlédnutím ke všem jejím rysům a okolnostem výrazně zhoršuje nebo může výrazně zhoršit svobodu volby

nebo chování spotřebitele ve vztahu k výrobku nebo službě, a to obtěžováním, donucováním včetně použití fyzické síly nebo nepatřičným ovlivňováním, čímž způsobí nebo může způsobit, že spotřebitel učiní rozhodnutí ohledně koupě, které by jinak neučinil.

(2) Při posuzování, zda je obchodní praktika agresivní, se přihlíží

- a) k načasování, místu, povaze nebo době trvání obchodní praktiky,
- b) ke způsobu jednání, jeho výhružnosti nebo urážlivosti,
- c) k vědomému využití nepříznivé situace spotřebitele, která vede ke zhoršení úsudku spotřebitele, k ovlivnění jeho rozhodnutí ve vztahu k výrobku nebo službě,
- d) k nepřiměřené mimosmluvní překážce uložené prodávajícím pro uplatnění práv spotřebitele včetně uplatnění práv na ukončení smlouvy nebo změnu výrobku nebo služby nebo změnu prodávajícího, nebo
- e) k výhrůžce právně nepřipustným jednáním.

§ 5c

Prokazování tvrzení

(1) Dozorový orgán je oprávněn požadovat po prodávajícím, aby ve správním řízení prokázal správnost skutkových tvrzení v souvislosti s obchodní praktikou, jestliže se takový požadavek s ohledem na oprávněné zájmy prodávajícího a kteréhokoli účastníka řízení jeví vzhledem k okolnostem daného případu jako přiměřený.

(2) Pokud prodávající nepředloží požadované důkazy podle odstavce 1 nebo pokud dozorový orgán považuje důkazy předložené podle odstavce 1 za nedostatečné, považují se skutková tvrzení za nepravdivá.“.

22. § 8 včetně nadpisu zní:

„§ 8

Zákaz nabízení, prodeje a skladování výrobků porušujících některá práva duševního vlastnictví

Nabízet za účelem prodeje, prodávat a skladovat výrobky porušující některá práva duševního vlastnictví nebo neoprávněné užívání označení chráně-

ného podle zvláštního právního předpisu^{4b}), se zakazuje.“.

23. V § 10 odst. 7 se slovo „zboží“ nahrazuje slovem „výrobku“.

24. V § 11 odst. 1 se slova „v § 9, 10, 13 a 19,“ nahrazují slovy „v § 9, 10, 12, 13, § 16 odst. 1 a 3 a § 19“.

25. V § 11a se slova „prodeji zboží“ nahrazují slovy „prodeji výrobků“ a slova „dodání zboží“ se nahrazují slovy „dodání výrobků“.

26. Poznámka pod čarou č. 11 zní:

„¹¹) § 13 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.“.

27. V § 12 se odstavce 2 a 3 zrušují a zároveň se zrušuje označení odstavce 1.

28. § 14 včetně nadpisu zní:

„§ 14

Informační povinnost o mimosoudním řešení spotřebitelských sporů

(1) Prodávající informuje spotřebitele jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodávajícího, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný. Informace musí zahrnovat též internetovou adresu tohoto subjektu. Jestliže prodávající provozuje internetové stránky, uvede tyto informace i na těchto internetových stránkách. Pokud smlouva uzavřená mezi prodávajícím a spotřebitelem odkazuje na obchodní podmínky, uvede informace podle věty první a druhé rovněž v těchto obchodních podmínkách.

(2) V případě sporu mezi spotřebitelem a prodávajícím, který se nepodařilo mezi stranami urovnat přímo, poskytne prodávající spotřebiteli informace uvedené v odstavci 1 v listinné podobě nebo na jiném trvalém nosiči dat.“.

29. V § 14a se doplňuje nadpis, který zní: „Povinnosti provozovatele tržiště nebo tržnice“.

30. V § 16 odst. 4 se slova „zboží nebo zboží“ nahrazují slovy „výrobku nebo výrobku“ a slova „tohoto zboží“ se nahrazují slovy „tohoto výrobku“.

31. V § 19 odst. 1 se slova „prodáváného zboží“ nahrazují slovy „prodáváných výrobků“.

32. Poznámka pod čarou č. 34 se zrušuje.

33. V § 20 odst. 4 se slovo „řádem“ nahrazuje slovy „řádem³⁷⁾“.

Poznámka pod čarou č. 37 zní:

„³⁷⁾ § 37 odst. 2 správního řádu.“.

34. V § 20 odst. 4 se na konci textu písmene c) doplňují slova „ , s uvedením ceny, za kterou budou tyto výrobky či služby spotřebitelům na organizované akci nabízeny bez zohlednění případných slev individuálně sjednaných se spotřebitelem na organizované akci“.

35. V § 20a odst. 1 se na konci textu písmene c) doplňují slova „ , s uvedením ceny, za kterou budou tyto výrobky či služby spotřebitelům na organizované akci skutečně nabízeny bez zohlednění případných slev individuálně sjednaných se spotřebitelem na organizované akci“.

36. Za § 20a se vkládá nový § 20b, který včetně poznámek pod čarou č. 44 a 45 zní:

„§ 20b

(1) Prodávající, který v rámci organizované akce podle § 20 odst. 2 prodává výrobky nebo poskytuje služby, nesmí během této akce nebo před uplynutím lhůty sedmi dnů od uzavření smlouvy požadovat ani přijmout plnění odpovídající kupní ceně nabízeného výrobku nebo služby anebo její části. Zákaz uvedený v první větě se vztahuje i na zálohu na uhrazení ceny nebo jakýkoliv jiný poplatek. Tímto ustanovením nejsou dotčena ustanovení o odstoupení podle jiného právního předpisu⁴⁴⁾.

(2) Porušení povinnosti podle odstavce 1 se považuje za závažný způsob porušení podmínek stanovených zvláštním právním předpisem ve smyslu živnostenského zákona⁴⁵⁾.

⁴⁴⁾ § 1829 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.

⁴⁵⁾ Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.“.

Dosavadní § 20b až 20v se označují jako § 20c až 20y.

37. Za část druhou se vkládají nové části třetí až

pátá, které včetně nadpisů a poznámek pod čarou č. 38 až 43 a 46 a 47 znějí:

„ČÁST TŘETÍ

Mimosoudní řešení spotřebitelských sporů

§ 20d

Spotřebitel má podle tohoto zákona právo na mimosoudní řešení spotřebitelského sporu z kupní smlouvy nebo ze smlouvy o poskytování služeb (dále jen „spotřebitelský spor“) s výjimkou smluv uzavřených

- a) v oblasti zdravotních služeb poskytovaných pacientům zdravotnickými pracovníky za účelem poskytování zdravotní péče³⁸⁾, včetně předepisování, vydávání a poskytování léčivých přípravků a zdravotnických prostředků,
- b) v oblasti služeb obecného zájmu nehospodářské povahy,
- c) s veřejnými poskytovateli dalšího nebo vysokoškolského vzdělávání.

§ 20e

Subjekty mimosoudního řešení spotřebitelských sporů

Subjektem mimosoudního řešení spotřebitelských sporů ve smyslu tohoto zákona je

- a) v oblasti finančních služeb finanční arbitr v rozsahu působnosti stanoveném právním předpisem upravujícím finančního arbitra³⁹⁾,
- b) v oblasti elektronických komunikací a poštovních služeb Český telekomunikační úřad v rozsahu působnosti stanovené právním předpisem upravujícím elektronické komunikace a poštovní služby⁴⁰⁾,
- c) v oblasti elektroenergetiky, plynárenství a teplárenství Energetický regulační úřad v rozsahu působnosti stanovené právním předpisem upravujícím elektroenergetiku, plynárenství a teplárenství⁴¹⁾,
- d) v případech, kdy není dána působnost orgánů uvedených v písmenech a) až c), Česká obchodní inspekce nebo jiný subjekt pověřený Ministerstvem průmyslu a obchodu; je-li pověřeným subjektem profesní komora s povinným

členstvím, vykonává působnost v oblasti stanovené jiným zákonem.

§ 20f

(1) Ministerstvo průmyslu a obchodu pověří mimosoudním řešením spotřebitelských sporů osobu, která o to písemně požádá a doloží splnění podmínek stanovených v části třetí a čtvrté tohoto zákona. O pověření rozhodne Ministerstvo průmyslu a obchodu nejpozději do 2 měsíců od podání žádosti.

(2) Pověřeným subjektem může být osoba, která

- a) je právnickou osobou založenou nebo zřízenou na ochranu spotřebitele anebo profesní komorou s povinným členstvím,
- b) má účelově vyhrazený rozpočet pro mimosoudní řešení spotřebitelských sporů, který je oddělený od rozpočtu této osoby,
- c) prokáže, že fyzická osoba určená k mimosoudnímu řešení spotřebitelských sporů je plně svéprávná, má odborné znalosti, je nezávislá a nestranná; fyzická osoba se považuje za odborně kvalifikovanou, nezávislou a nestrannou, pokud splňuje alespoň požadavky uvedené v § 20g a 20h,
- d) zajistí, že mimosoudní řešení sporu je pro spotřebitele bezplatné,
- e) splňuje podmínky stanovené právními předpisy na ochranu osobních údajů.

(3) Ministerstvo průmyslu a obchodu kontroluje, zda pověřený subjekt splňuje podmínky pro mimosoudní řešení spotřebitelských sporů podle tohoto zákona. Pokud zjistí, že pověřený subjekt nesplňuje některou z těchto podmínek, vyzve ho k okamžité nápravě. Nedojde-li k nápravě nejpozději do tří měsíců, Ministerstvo průmyslu a obchodu odebere dotčenému subjektu pověření a vyškrtně jej ze seznamu. O příslušné změně informuje Evropskou komisi. Opětovné udělení pověření je možné nejdříve po třech letech od vyškrtnutí ze seznamu.

(4) Jde-li o profesní komoru s povinným členstvím, vykonává kontrolu podle odstavce 3 kontrolní orgán profesní komory podle jiného zákona; odstavec 3 věta druhá se použije obdobně. Nedojde-li k nápravě ve lhůtě uvedené v odstavci 3, upozorní kontrolní orgán Ministerstvo průmyslu a obchodu,

které odebere dotčenému subjektu pověření a vyškrtně jej ze seznamu.

(5) Ministerstvo průmyslu a obchodu vyškrtně subjekt mimosoudního řešení spotřebitelských sporů ze seznamu v případě jeho zrušení.

(6) Ministerstvo průmyslu a obchodu vede seznam subjektů mimosoudního řešení spotřebitelských sporů. Seznam obsahuje tyto údaje:

- a) název, kontaktní údaje a internetovou adresu,
- b) poplatky, jsou-li stanoveny,
- c) jazyk či jazyky, v nichž může být předložen návrh na zahájení a vedeno mimosoudní řešení spotřebitelských sporů,
- d) druhy sporů, na které lze použít mimosoudní řešení spotřebitelských sporů,
- e) odvětví a kategorie sporů, které subjekt mimosoudního řešení spotřebitelských sporů projednává,
- f) informace o tom, zda je nezbytná fyzická přítomnost stran a zda mimosoudní řešení spotřebitelských sporů je nebo může být vedeno ústní nebo písemnou formou,
- g) povahu výsledku mimosoudního řešení spotřebitelských sporů,
- h) důvody, na jejichž základě může subjekt mimosoudního řešení spotřebitelských sporů řešení sporu odmítnout.

(7) Ministerstvo průmyslu a obchodu zašle seznam podle odstavce 8 Evropské komisi a zveřejní jej na svých internetových stránkách spolu s odkazem na příslušné internetové stránky Evropské komise. Seznam musí být dostupný též na trvalém nosiči dat.

(8) Ministerstvo průmyslu a obchodu aktualizuje seznam bez zbytečného odkladu a příslušné informace oznamuje Evropské komisi.

§ 20g

Odbornost

Fyzická osoba určená k provádění mimosoudního řešení spotřebitelských sporů má dostatečné odborné znalosti, pokud získala vysokoškolské vzdělání v oboru právo a pokud má nezbytné znalosti a dovednosti v oblasti soudního nebo mimosoudního řešení sporů.

§ 20h

Nezávislost a nestrannost

(1) Funkční období fyzické osoby určené k provádění mimosoudního řešení spotřebitelských sporů činí alespoň 3 roky. Osoba nesmí být bezdůvodně zbavena své funkce a musí být odměňována způsobem, který není vázán na výsledek mimosoudního řešení sporu.

(2) Fyzická osoba určená k provádění mimosoudního řešení spotřebitelských sporů nesmí přijímat pokyny od stran sporu nebo jejich zástupců.

(3) Pokud fyzická osoba určená k provádění mimosoudního řešení spotřebitelských sporů kdykoliv v jeho průběhu zjistí jakoukoliv okolnost, která by mohla ovlivnit její nezávislost či nestrannost, nebo by mohla vyvolat střet zájmů se stranou sporu, oznámí tuto skutečnost bez zbytečného odkladu pověřenému subjektu.

(4) V případě oznámení skutečnosti podle odstavce 3 je pověřený subjekt povinen určit k vedení mimosoudního řešení spotřebitelského sporu jinou fyzickou osobou nebo navrhnout stranám postoupení sporu jinému příslušnému subjektu podle § 20e. Jinak může fyzická osoba pokračovat v mimosoudním řešení sporu pouze tehdy, pokud byly strany sporu informovány o skutečnosti uvedené v odstavci 3 a nevznesly námitky.

Povinnosti subjektů mimosoudního řešení spotřebitelských sporů

§ 20i

Subjekt mimosoudního řešení spotřebitelských sporů zveřejní na internetových stránkách nebo jiným vhodným způsobem a na požádání poskytne na trvalém nosiči dat jasné a srozumitelné informace o

- a) svých kontaktních údajích včetně poštovní a e-mailové adresy,
- b) tom, že je na seznamu vedeném Evropskou komisí,
- c) osobách určených k provádění mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, a v případě jejich jmenování též o způsobu jmenování a délce mandátu,
- d) svém případném členství v síti subjektů mimo-

soudního řešení spotřebitelských sporů usnadňující řešení přeshraničních sporů,

- e) sporech, pro jejichž řešení je příslušný,
- f) procesních pravidlech mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, včetně možnosti stran sporu ukončit v nich účast, a o důvodech, na jejichž základě může odmítnout zabývat se daným sporem,
- g) jazycích, v nichž může být předložen návrh na zahájení mimosoudního řešení spotřebitelského sporu a ve kterých řešení probíhá,
- h) pravidlech, která se použijí jako základ pro věcné řešení sporu (například právní předpisy, zásady, kodexy chování),
- i) požadavcích, které musí strany splnit před zahájením mimosoudního řešení spotřebitelského sporu, a o tom, zda strany sporu mohou ukončit svoji účast v řízení,
- j) nákladech, které mohou vzniknout stranám v souvislosti s mimosoudním řešením spotřebitelského sporu, jež hradí strany, včetně pravidel pro případné hrazení nákladů na konci řešení sporu,
- k) průměrné délce mimosoudního řešení spotřebitelského sporu,
- l) právním účinku výsledku mimosoudního řešení spotřebitelského sporu, včetně případných sankcí za nedodržení rozhodnutí, je-li pro strany závazné,
- m) případné vykonatelnosti rozhodnutí vydaného subjektem mimosoudního řešení spotřebitelských sporů.

§ 20j

Subjekt mimosoudního řešení spotřebitelských sporů

- a) provozuje aktualizované internetové stránky, které obsahují snadno dostupné informace o mimosoudním řešení spotřebitelských sporů a které umožňují podání návrhu na zahájení řešení sporu on-line, a to včetně příslušných dokladů, zveřejní na nich odkaz na internetové stránky Evropské komise týkající se mimosoudního řešení spotřebitelských sporů a pokud možno na trvalém nosiči dat ve svých prostorách poskytuje seznam subjektů mimosoudního

- řešení spotřebitelských sporů notifikovaných členskými státy Evropské komisi,
- b) poskytuje stranám sporu na jejich žádost informace uvedené v písmenu a) na trvalém nosiči dat,
 - c) umožňuje výměnu informací mezi stranami sporu, a to i elektronickými prostředky,
 - d) řeší vnitrostátní i přeshraniční spory,
 - e) spolupracuje se subjekty mimosoudního řešení spotřebitelských sporů z členských států Evropské unie a zemí tvořících Evropský hospodářský prostor, a to zejména při řešení přeshraničních sporů, a podílí se na pravidelné výměně osvědčených postupů týkajících se vnitrostátních i přeshraničních sporů,
 - f) spolupracuje s vnitrostátními orgány dozoru příslušnými pro prosazování právních předpisů na ochranu spotřebitele, zejména v oblasti vzájemné výměny informací o praxi v oblastech podnikání, na kterou si spotřebitelé opakovaně stěžují, a poskytování technických posudků a informací, pokud jsou nezbytné pro řešení jednotlivých sporů a jsou-li již k dispozici.

§ 20k

Oznamovací povinnost subjektů mimosoudního řešení spotřebitelských sporů

(1) Subjekt mimosoudního řešení spotřebitelských sporů oznámí Ministerstvu průmyslu a obchodu:

- a) název, kontaktní údaje a internetovou adresu,
- b) údaje o struktuře a financování, včetně údajů o osobách určených k provádění mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, o jejich odměňování a funkčním období,
- c) procesní pravidla, podle kterých bude při řešení spotřebitelského sporu postupováno, včetně důvodů pro odmítnutí návrhu,
- d) poplatky, jsou-li stanoveny,
- e) průměrnou délku mimosoudního řešení spotřebitelského sporu,
- f) jazyk či jazyky, v nichž může být předložen návrh na zahájení a vedeno mimosoudní řešení spotřebitelských sporů.

(2) Pověřený subjekt oznámí Ministerstvu prů-

myslu a obchodu kromě údajů uvedených v odstavci 1 též

- a) druhy sporů, které je oprávněn řešit,
- b) prohlášení o způsobilosti a splnění požadavků stanovených tímto zákonem.

(3) Subjekt mimosoudního řešení spotřebitelských sporů oznámí změny údajů uvedených v odstavci 1 Ministerstvu průmyslu a obchodu bez zbytečného odkladu.

(4) Subjekt mimosoudního řešení spotřebitelských sporů oznamuje Ministerstvu průmyslu a obchodu jednou za dva roky informace o

- a) počtu sporů, které mu byly předloženy, a druhů podnětů, k nimž se vztahovaly,
- b) procentním podílu mimosoudních řešení spotřebitelských sporů, která byla zastavena nebo odmítnuta, aniž bylo dosaženo řešení, a procentním podílu důvodů zastavení nebo odmítnutí, pokud jsou známy,
- c) průměrné době potřebné k vyřešení sporu,
- d) míře dodržování výsledků mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, je-li známa,
- e) systémových nebo závažných problémech, jež se vyskytují často a vedou ke sporům mezi spotřebiteli a prodávajícími,
- f) případné spolupráci subjektů v rámci sítě subjektů mimosoudního řešení spotřebitelských sporů usnadňující řešení přeshraničních sporů a posouzení efektivnosti této spolupráce, pokud existuje,
- g) odborné přípravě fyzických osob určených k provádění mimosoudního řešení spotřebitelských sporů,
- h) posouzení efektivnosti mimosoudního řešení spotřebitelských sporů a jeho možného zlepšení.

(5) Údaje uvedené v odstavci 4 jsou obsahem výroční zprávy, kterou subjekt mimosoudního řešení spotřebitelských sporů zveřejňuje na svých internetových stránkách nebo jiným vhodným způsobem nebo na požádání poskytuje na trvalém nosiči dat.

§ 20l

Pomoc v případě přeshraničních sporů

(1) V případě přeshraničních sporů pomáhá spotřebitelům v přístupu k příslušnému subjektu

mimosoudního řešení spotřebitelských sporů Evropské spotřebitelské centrum Česká republika.

(2) Evropské spotřebitelské centrum Česká republika je kontaktním místem podle přímo použitelného předpisu Evropské unie³⁶).

§ 20m

Povinnosti uvedené v ustanoveních § 20i, 20j a § 20k odst. 5 tohoto zákona se nevztahují na finančního arbitra.

ČÁST ČTVRTÁ

POSTUP ČESKÉ OBCHODNÍ INSPEKCE A POVĚŘENÉHO SUBJEKTU PŘI MIMOSOUDNÍM ŘEŠENÍ SPOTŘEBITELSKÝCH SPORŮ

Návrh na zahájení mimosoudního řešení spotřebitelského sporu

§ 20n

(1) Mimosoudní řešení spotřebitelského sporu se zahajuje na návrh spotřebitele.

(2) Návrh podle odstavce 1 obsahuje

- a) identifikační údaje stran sporu,
- b) úplné a srozumitelné vylíčení rozhodných skutečností,
- c) označení, čeho se navrhovatel domáhá,
- d) datum, kdy navrhovatel uplatnil své právo, které je předmětem sporu, u prodávajícího poprvé,
- e) prohlášení, že ve věci nerozhodl soud, nebyl vydán rozhodčí nález a nebyla uzavřena dohoda stran v rámci mimosoudního řešení spotřebitelského sporu a ani nebylo zahájeno řízení před soudem, rozhodčí řízení nebo mimosoudní řešení spotřebitelského sporu podle tohoto zákona,
- f) datum a podpis navrhovatele.

(3) K návrhu se přiloží doklad o skutečnosti, že se navrhovateli nepodařilo spor vyřešit s druhou stranou přímo, a další písemnosti dokládající tvrzené skutečnosti, jsou-li k dispozici. K návrhu se přiloží plná moc, je-li navrhovatel zastoupen na základě plné moci.

(4) Návrh lze podat písemně nebo ústně do

protokolu anebo elektronicky prostřednictvím on-line formuláře uvedeného na internetových stránkách České obchodní inspekce, podepsaný uznávaným elektronickým podpisem nebo zaslaný prostřednictvím datové schránky osoby, jež návrh podává. Za podmínky, že je návrh do 10 dnů potvrzen, popřípadě doplněn jedním ze způsobů uvedených ve větě první, je možno jej podat pomocí jiných technických prostředků, zejména prostřednictvím telefaxu nebo veřejné datové sítě bez použití uznávaného elektronického podpisu. U pověřeného subjektu lze návrh podat písemně nebo elektronicky prostřednictvím on-line formuláře uvedeného na jeho internetových stránkách.

§ 20o

Zahájení mimosoudního řešení spotřebitelského sporu se považuje za uzavření dohody o mimosoudním jednání věřitele a dlužníka o právu nebo o okolnosti, která právo zakládá, podle občanského zákoníku⁴²).

§ 20p

Navrhovatel může podat návrh u České obchodní inspekce nebo pověřeného subjektu nejpozději do 1 roku ode dne, kdy uplatnil své právo, které je předmětem sporu, u prodávajícího poprvé.

§ 20q

Odmítnutí návrhu

(1) Neobsahuje-li návrh náležitosti podle § 20n odst. 2 nebo nejsou-li přiloženy doklady podle § 20n odst. 3, vyzve Česká obchodní inspekce nebo pověřený subjekt navrhovatele k jejich doplnění ve lhůtě 15 dnů. Po marném uplynutí této lhůty Česká obchodní inspekce nebo pověřený subjekt návrh odmítne.

(2) Česká obchodní inspekce nebo pověřený subjekt návrh též odmítne, pokud z návrhu, příložených písemností nebo jinak zjistí, že

- a) spor nenáleží do jejich věcné působnosti,
- b) ve věci již rozhodl soud nebo byl vydán rozhodčí nález nebo bylo zahájeno řízení u soudu nebo rozhodčí řízení, nebo již bylo ve stejné věci zahájeno nebo ukončeno mimosoudní řešení spotřebitelského sporu u jiného subjektu uvedeného v § 20e tohoto zákona,

- c) navrhovatel podal návrh po uplynutí lhůty stanovené v § 20p, nebo
- d) návrh je zjevně bezdůvodný.

(3) Návrh je zjevně bezdůvodný zejména tehdy, jestliže

- a) jde o návrh podaný opětovně a navrhovatel při jeho podání nedoloží, že splnil podmínky stanovené případně v rámci předchozího mimosoudního řešení spotřebitelského sporu, nebo
- b) jeho podáním navrhovatel zjevně sleduje zneužití svých práv na úkor druhé strany.

(4) Česká obchodní inspekce nebo pověřený subjekt informuje strany sporu o odmítnutí návrhu spolu s důvody odmítnutí do 15 dnů ode dne jeho obdržení, ledaže skutečnosti zakládající důvod pro odmítnutí zjistí později. V takovém případě informuje strany sporu o odmítnutí bez zbytečného odkladu od okamžiku, kdy se o důvodech pro odmítnutí návrhu dozví.

§ 20r

Zahájení mimosoudního řešení spotřebitelského sporu

Mimosoudní řešení spotřebitelského sporu je zahájeno dnem, kdy Česká obchodní inspekce nebo pověřený subjekt obdrží návrh podle § 20n. Pokud Česká obchodní inspekce nebo pověřený subjekt návrh neodmítne podle § 20q, vyrozumí o zahájení mimosoudního řešení spotřebitelského sporu obě strany sporu a poučí je, že

- a) nemusí být zastoupeny právním zástupcem⁴³⁾,
- b) mohou využít nezávislé poradenství nebo zastupování či pomoc třetí osoby,
- c) spotřebitel může ukončit účast v mimosoudním řešení spotřebitelského sporu v kterékoli fázi,
- d) mají právo vyjadřovat k věci svůj názor,
- e) mohou nahlížet do dokumentace vztahující se k projednávanému sporu, pořizovat si kopie nebo opisy tvrzení, důkazů, dokumentů a skutečností předložených druhou stranou a vyjádřit se k nim,
- f) v případech uvedených v § 20u odst. 2 budou informovány v listinné podobě nebo na jiném trvalém nosiči dat o ukončení mimosoudního řešení spotřebitelského sporu a o skutečnostech,

které vedly k ukončení mimosoudního řešení spotřebitelského sporu,

- g) zahájením mimosoudního řešení spotřebitelského sporu není dotčeno právo stran sporu domáhat se ochrany svých práv a oprávněných zájmů soudní cestou.

§ 20s

Součinnost s Českou obchodní inspekcí a pověřeným subjektem

(1) Prodávající je povinen ve lhůtě 15 pracovních dnů od doručení vyrozumění podle § 20r poskytnout České obchodní inspekci nebo pověřenému subjektu vyjádření ke skutečnostem uvedeným v návrhu.

(2) Prodávající je povinen úzce spolupracovat a poskytnout České obchodní inspekci nebo pověřenému subjektu součinnost potřebnou k efektivnímu průběhu mimosoudního řešení spotřebitelského sporu.

Ukončení mimosoudního řešení spotřebitelského sporu

§ 20t

(1) Mimosoudní řešení spotřebitelského sporu musí být ukončeno do 90 dnů od jeho zahájení.

(2) U zvláště složitých sporů lze lhůtu uvedenou v odstavci 1 prodloužit, a to nejvýše o dalších 90 dnů. Strany musí být bez zbytečného odkladu informovány o prodloužení této lhůty a o celkové době, do kdy lze očekávat, že bude mimosoudní řešení spotřebitelského sporu ukončeno.

§ 20u

(1) Mimosoudní řešení spotřebitelského sporu končí

- a) uzavřením dohody stran sporu,
- b) jednostranným prohlášením spotřebitele o ukončení účasti na řešení sporu oznámeným České obchodní inspekci nebo pověřenému subjektu,
- c) smrtí, prohlášením za mrtvého, prohlášením za nezvěstného nebo zánikem jedné ze stran sporu bez právního nástupce,
- d) marným uplynutím lhůty podle § 20t,
- e) odmítnutím návrhu podle § 20r.

(2) O ukončení mimosoudního řešení spotřebitelského sporu podle odstavce 1 písm. b) nebo c) informuje Česká obchodní inspekce nebo pověřený subjekt bez zbytečného odkladu druhou stranu sporu. Dojde-li k ukončení mimosoudního řešení spotřebitelského sporu podle odstavce 1 písm. d), informuje bez zbytečného odkladu obě strany sporu.

(3) Dohoda podle odstavce 1 písm. a) musí mít písemnou formu.

§ 20v

Doručování

Povinnost České obchodní inspekce nebo pověřeného subjektu doručit stranám sporu písemnost podle této části zákona je splněna, pokud je doručena prostřednictvím veřejné datové sítě do datové schránky adresáta, na adresu uvedenou v návrhu na zahájení mimosoudního řešení spotřebitelského sporu nebo na adresu, a to i elektronickou, kterou za účelem doručování sdělí strany sporu České obchodní inspekci nebo pověřenému subjektu. Písemnost se považuje za doručenu i v případě, že se adresát o doručení z důvodů okolností na jeho straně nedozvěděl.

§ 20w

Náklady mimosoudního řešení spotřebitelských sporů

(1) Mimosoudní řešení spotřebitelských sporů se nezpoptatňuje.

(2) Náklady spojené s mimosoudním řešením spotřebitelských sporů si strany nesou samy.

§ 20x

Česká obchodní inspekce nebo pověřený subjekt stanoví pravidla pro mimosoudní řešení spotřebitelských sporů, kterými podrobněji upraví postup při mimosoudním řešení spotřebitelských sporů tak, aby byla v souladu s pravidly podle této části zákona.

§ 20y

Tato část upravuje postup mimosoudního řešení spotřebitelských sporů před Českou obchodní inspekci a pověřeným subjektem.

ČÁST PÁTÁ

INFORMAČNÍ DATABÁZE O BONITĚ A DŮVĚRYHODNOSTI SPOTŘEBITELE

§ 20z

(1) Za účelem ochrany práv a právem chráněných zájmů prodávajících a spotřebitelů, spočívající v posuzování schopnosti a ochoty spotřebitelů plnit své závazky, se prodávající, kterým vůči spotřebitelům vznikají pohledávky z úvěrů nebo jiné pohledávky na dlouhodobé nebo opětovné plnění, mohou prostřednictvím informačních databází (dále jen „registru“) vzájemně informovat o identifikačních údajích spotřebitelů a o záležitostech, které vypovídají o bonitě, platební morálce a důvěryhodnosti spotřebitelů, a to i v případě, kdy je jim podle jiného zákona⁴⁶⁾ uložena povinnost mlčenlivosti. Do činnosti registru musí být zapojeno alespoň 10 prodávajících, kteří jsou bankami podle jiného zákona upravujícího činnost bank, prodávajícími spotřebitelských úvěrů podle jiného zákona upravujícího poskytování spotřebitelských úvěrů, platebními institucemi podle jiného zákona upravujícího platební styk nebo poskytovateli platebních služeb malého rozsahu podle jiného zákona upravujícího platební styk. Registr může provozovat právnická osoba, která není prodávajícím a jejím hlavním účelem není podnikání (dále jen „provozovatel“), za podmínek stanovených tímto zákonem. Pro vzájemné informování a zpracování osobních údajů v registru není zapotřebí souhlasu spotřebitele.

(2) Údaje získané podle odstavce 1 jsou prodávající oprávněni použít výhradně k předcházení podvodnému jednání a k posouzení schopnosti a ochoty spotřebitele splnit jeho smluvní závazky (posouzení bonity, platební morálky a důvěryhodnosti). Proávající a provozovatelé jsou povinni zachovávat získané údaje v tajnosti a chránit je před zneužitím tak, jako by šlo o údaje o spotřebitelích, kteří jsou s nimi ve smluvním vztahu. Za zpracování údajů povolené podle tohoto odstavce se považuje rovněž tvorba modelů, které vyhodnocují pravděpodobnost podvodného jednání anebo schopnost a ochotu spotřebitele splnit jeho smluvní závazky, a to jak ze strany prodávajícího, tak ze strany provozovatele.

(3) Proávající, který poskytuje údaje spotřebitele do registru, je povinen spotřebitele předem upozornit na skutečnost, že jeho údaje budou nebo mo-

hou být vedeny v registru a v případě, že údaje obsahují informace o dluhu spotřebitele po splatnosti, je dále povinen informovat spotřebitele o existenci dluhu a vyzvat jej k úhradě takového dluhu.

(4) V registru lze zpracovávat následující údaje

- a) identifikační údaje spotřebitele,
- b) údaje o finančních závazcích spotřebitele ze smluv mezi spotřebitelem a prodávajícími uživateli registr, včetně údajů o potenciálních finančních závazcích spotřebitele ze smluv, o kterých spotřebitel s prodávajícím jednal, ale k jejich uzavření nedošlo,
- c) časové určení období, ke kterému se údaje vztahují,
- d) údaj o prodávajícím, který záznam zapsal.

(5) Při poskytování údajů z registru prodávajícím se neposkytuje údaj podle odstavce 4 písm. d). Provozovatel, který registr vede, je oprávněn rozsah zpracovávaných a poskytovaných osobních údajů dále omezit. Pokud jsou z registru poskytovány údaje o dluzích spotřebitele po splatnosti, musí být společně s tímto údajem vždy poskytnut také údaj o tom, zda byl dluh splněn a kdy ke splnění došlo. Při výměně informací a při zpracování dat v registru jsou prodávající a provozovatelé oprávněni používat rodné číslo spotřebitele, pokud ho prodávající oprávněně získal.

(6) Proávající je oprávněn informaci z registru požadovat v přímé souvislosti s konkrétním obchodním případem, a, pokud se jedná o registr, který eviduje záznamy o závazcích spotřebitelů, u kterých nedošlo k prodlení, a o potenciálních závazcích spotřebitelů, vždy jen se souhlasem spotřebitele.

(7) Souvislost s konkrétním obchodním případem podle odstavce 6 se rozumí

- a) souvislost s rozhodováním o poskytnutí služby či o prodeji výrobku vedoucí, byť i potenciálně, ke vzniku pohledávky prodávajícího za spotřebitelem, ledaže všechny pohledávky prodávajícího za spotřebitelem budou splněny současně s uzavřením smlouvy nebo bezprostředně po něm, nebo
- b) souvislost s již vzniklou smlouvou nebo pohledávkou prodávajícího za spotřebitelem, ledaže všechny pohledávky prodávajícího za spotřebitelem z této smlouvy již byly splněny.

(8) Podmínka souvislosti s konkrétním obchodním případem podle odstavce 6 vyžaduje, aby se požadavek týkal

- a) spotřebitele žádajícího o poskytnutí služby nebo o koupi výrobku vedoucí ke vzniku pohledávky nebo osoby spotřebitele, za kterým má prodávající pohledávku,
- b) osoby, která poskytla nebo hodlá poskytnout zajištění dluhu spotřebitele, nebo
- c) osoby, která je s osobou podle písmene a) nebo b) ekonomicky spjata, pokud posouzení její bonity má význam pro vyhodnocení schopnosti a ochoty splnit smluvní závazky osoby podle písmene a) nebo b), za takovou osobu se považuje zejména zákonný zástupce spotřebitele.

(9) Spotřebitel je oprávněn vůči provozovateli, který registr vede, písemně vyjádřit nesouhlas s evidencí údajů o své osobě v registru, který eviduje záznamy o závazcích spotřebitelů, u kterých nedošlo k prodlení, a o potenciálních závazcích spotřebitelů. Provozovatel v takovém případě bez zbytečného odkladu odstraní z registru všechny záznamy, které se spotřebitele týkají, a učiní opatření směřující k tomu, aby další záznamy týkající se téhož spotřebitele nemohly být zapsány.

(10) Provozovatel, který vede registr, je povinen s prodávajícími, kteří budou údaje do registru poskytovat a z registru je získávat, uzavřít písemnou smlouvu, ve které je zaváže dodržovat povinnosti podle odstavců 3 až 8 a jejíž součástí bude ujednání o organizačně-technických opatřeních k zabezpečení údajů. Provozovatel uzavření smlouvy odmítne, pokud ze všech okolností, které mu jsou známy, vyplývá, že dotčený prodávající neskýtá dostatečné záruky dodržování povinností podle odstavců 3 až 8, nebo od ní odstoupí či pozastaví její plnění, pokud takové skutečnosti vyjdou najevo dodatečně. Je však povinen stanovit stejné podmínky pro přístup prodávajících se sídlem nebo místem podnikání v jiném členském státě Evropské unie a prodávajících se sídlem nebo místem podnikání v České republice. Podmínky pro uzavření smlouvy zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup. Oprávněnost požadavku na poskytnutí informace z registru podle odstavců 6 až 8 doloží prodávající, který má do registru přístup, na vyžádání prodávajícímu nebo provozovateli, který vede registr.

(11) Údaje v registru o závazku spotřebitele

mohou být v registru zpracovávány po dobu, po kterou závazek spotřebitele trvá, a dále po dobu 3 let po jeho splacení. Pokud závazek spotřebitele zanikl jinak než splacením nebo pokud jde o závazek promlčený nebo závazek, od jehož placení byl dlužník osvobozen podle jiného právního předpisu⁴⁷⁾, lze informaci o takovém závazku v registru zpracovávat nejdéle po dobu 3 let od zániku takového závazku, od jeho promlčení nebo od okamžiku, kdy nastalo osvobození podle jiného právního předpisu. V případě, že nedošlo k uzavření smlouvy, mohou být údaje zpracovávány v registru nejdéle po dobu 3 měsíců. I po uplynutí lhůt podle tohoto odstavce je prodávající nebo provozovatel, který registr vede, oprávněn uchovávat anonymizované údaje pro statistické účely a dále uchovávat doklady, které v souvislosti s údaji v registru získal nebo si obstaral, pokud je to potřebné za účelem ochrany jeho práv a právem chráněných zájmů.

(12) Vznik registru prodávající nebo provozovatel, který jej vede, oznámí Úřadu pro ochranu osobních údajů podle jiného zákona upravujícího ochranu osobních údajů.

(13) Spotřebitel má právo, za úhradu odůvodněných nákladů, na výpis informací, které jsou o něm vedeny v registru. Spotřebitel má dále právo požadovat po prodávajícím nebo provozovateli, který registr vede, opravu nepřesných nebo nesprávných údajů, které jsou o něm v registru vedeny.

(14) Proávající nebo provozovatel, který registr vede, je povinen opravit nepřesné nebo nesprávné údaje v registru, dozvěděl-li se o tom, že tyto údaje jsou nepřesné nebo nesprávné. Pokud žádost spotřebitele o opravu nepřesných nebo nesprávných údajů, které jsou o něm v registru vedeny, není vyřešena bezprostředně, prodávající nebo provozovatel, který registr vede, údaje dotčené žádostí spotřebitele do vyřešení žádosti spotřebitele blokuje. Blokuje je takovým způsobem, že provede dočasné zamezení poskytování údajů z registru, které byly dotčeny žádostí spotřebitele. Místo takových údajů poskytne prodávající nebo provozovatel, který registr vede, informaci o tom, že údaje jsou blokovány.

(15) Pokud jsou údaje vedené v registru předmětem sporu mezi příslušným prodávajícím a spotřebitelem, přičemž o takovém sporu je vedeno soudní, správní nebo rozhodčí řízení, v němž nebylo doposud vydáno pravomocné rozhodnutí ve věci samé,

nebo mimosoudní řešení spotřebitelského sporu podle tohoto zákona, je prodávající nebo provozovatel, který registr vede, povinen tuto skutečnost na žádost spotřebitele v registru poznamenat.

§ 20za

Ustanovení této části se použijí rovněž na vztahy vzniklé v rámci podnikání nebo jiné samostatné výdělečné činnosti spotřebitele.

³⁸⁾ Zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů.

³⁹⁾ Zákon č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁰⁾ Zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění pozdějších předpisů.

⁴¹⁾ Zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů.

⁴²⁾ § 647 občanského zákoníku.

⁴³⁾ Zákon č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění pozdějších předpisů.

⁴⁶⁾ Například § 38 zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů, § 11 odst. 1 písm. g) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, § 127 zákona č. 277/2009 Sb., o pojišťovnictví.

⁴⁷⁾ § 414 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.“.

Dosavadní části třetí až pátá se označují jako části šestá až osmá.

38. V § 23 odst. 1 se slova „2, 3, 4 a 7 až 12 a 16“ nahrazují slovy „2, 3, 4 a 7 až 12, 15 až 17“.

39. V § 23 odst. 2, 3 a 4 se slovo „5a“ nahrazuje slovy „5b, § 8,“.

40. Poznámka pod čarou č. 21 zní:

²¹⁾ § 43 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.“.

41. V § 23 odst. 6 se slova „nebo zboží“ zrušují, slova „§ 5 odst. 2“ se nahrazují slovy „§ 8“.

42. V § 23 odst. 7 se slova „5a,“ nahrazují slovy „5b, § 8,“ a slova „ , střeliva a pyrotechnických výrobků“ nahrazují slovy „a střeliva“.

43. V § 23 odst. 8 se slova „§ 4 až 5a, § 6 a 12“ nahrazují slovy „§ 4 až 5b, § 6, 12 a 14“.

44. V § 23 odst. 9 se slova „5a“ nahrazují slovy „5b a § 8“.

45. Poznámka pod čarou č. 27 zní:

„²⁷⁾ Zákon č. 378/2007 Sb., o léčivech a o změnách některých souvisejících zákonů (zákon o léčivech), ve znění pozdějších předpisů.“

46. V § 23 odst. 11 se slova „§ 4 až 6 a § 12“ nahrazují slovy „§ 4 až 6, 12 a 14“.

47. V § 23 odst. 15 se slova „5a“ nahrazují slovy „5b“, za slova „§ 6,“ se vkládají slova „§ 8,“ a slova „§ 11 až 13“ se nahrazují slovy „§ 11 až 14“.

48. V § 23 se doplňují odstavce 16 a 17, které znějí:

„(16) Dozor nad dodržováním povinností stanovených tímto zákonem u profese vykonávané členem profesní komory s povinným členstvím provádí příslušný orgán stanovený zvláštním právním předpisem a zjištěné porušení postihuje podle zvláštního právního předpisu, s výjimkou profesí v oblasti finančních služeb, kde je k doзору příslušná Česká národní banka.

(17) Dozor nad dodržováním povinností při zpracování osobních údajů stanovených v části páté tohoto zákona provádí Úřad pro ochranu osobních údajů.“

49. V § 23 se doplňuje odstavec 18, který zní:

„(18) Česká obchodní inspekce provádí dozor nad dodržováním povinností stanovených v článku 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 524/2013 o řešení spotřebitelských sporů on-line a o změně nařízení (ES) č. 2006/2004 a směrnice 2009/22/ES (nařízení o řešení spotřebitelských sporů on-line).“

50. V § 23a odst. 1 a 5 se za slova „§ 23“ vkládají slova „odst. 1 až 15“.

51. V § 24 odst. 7 se za písmeno c) vkládá nové písmeno d), které zní:

„d) poruší zákaz nabízet za účelem prodeje, prodávat a skladovat výrobky porušující práva duševního vlastnictví nebo neoprávněné užívání označení podle zvláštního právního předpisu^{4b)}“,

Dosavadní písmena d) až x) se označují jako písmena e) až y).

52. V § 24 odst. 7 se za písmeno l) vkládá nové písmeno m), které zní:

„m) neposkytne spotřebiteli informace podle § 14 nebo čl. 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 524/2013,“.

Dosavadní písmena m) až y) se označují jako písmena n) až z).

53. V § 24 odst. 7 písmeno z) zní:

„z) nesplní některou z povinností podle § 20s.“.

54. V § 24 se za odstavec 7 vkládá nový odstavec 8, který zní:

„(8) Prodávající se dopustí správního deliktu dále tím, že nevyrozumí bez zbytečných průtahů nebo ve lhůtě stanovené dozorovým orgánem výrobce, dovozce nebo dodavatele, že výrobek je na základě rozhodnutí dozorového orgánu stahován z trhu, nebo neprodleně nezajistí způsob vrácení výrobku nebezpečného svou zaměnitelností s potravinou, anebo o vrácení nebo zpětném převzetí výrobku stahovaného z trhu nevyrozumí dozorový orgán.“.

Dosavadní odstavce 8 až 13 se označují jako odstavce 9 až 14.

55. V § 24 se za odstavec 10 vkládá nový odstavec 11, který zní:

„(11) Prodávající uvedený v § 20b odst. 1 se dopustí správního deliktu tím, že během organizované akce nebo před uplynutím lhůty sedmi dnů od uzavření smlouvy od spotřebitele požaduje nebo od něj přijme plnění odpovídající kupní ceně nabízeného výrobku nebo služby anebo její části, či zálohu na uhrazení ceny nebo jakýkoli jiný poplatek.“.

Dosavadní odstavce 11 až 14 se označují jako odstavce 12 až 15.

56. V § 24 odst. 14 písm. a) se slova „d), l) až

q), s), u), w),“ nahrazují slovy „e), m) až s), u), w), y), z),“.

57. V § 24 odst. 14 písm. b) se číslo „10“ nahrazuje slovy „11 a 12“.

58. V § 24 odst. 14 písm. c) se slova „e), g), h), i), k), r), t), v)“ nahrazují slovy „f), h), i), j), l), t), v), x)“.

59. V § 24 odst. 14 písm. d) se slova „f), j)“ nahrazují slovy „d), g), k)“ a slova „8, 9 a 11“ se nahrazují slovy „9, 10 a 13“.

60. V § 24 odst. 14 písm. e) se slova „7 písm. x)“ nahrazují číslem „8“.

61. Nad § 24b se vkládá nadpis, který zní: **„Společná ustanovení ke správním deliktům“**.

62. V příloze č. 1 úvodní větě se slovo „podnikatel“ nahrazuje slovem „prodávající“.

63. V příloze č. 1 písm. e) se za slovo „nabízí“ vkládají slova „ke koupi“.

64. V příloze č. 1 písmeno g) zní:

„g) příslibí poskytnout poprodejní servis spotřebiteli, s nímž před uzavřením smlouvy jednal jazykem, který není úředním jazykem členského státu, v němž se prodávající nachází, a následně poskytuje servis pouze v jiném jazyce, aniž to spotřebiteli před uzavřením smlouvy jasně sdělil,“.

65. V příloze č. 1 písm. h) se slova „prodáváný výrobek nebo poskytovaná služba jsou dovolené“ nahrazují slovy „prodej výrobku nebo služby je dovolený“.

66. V příloze č. 1 písmeno j) zní:

„j) využívá redakční prostor ve sdělovacích prostředcích k placené propagaci svého výrobku nebo služby, aniž by spotřebitel mohl z obsahu sdělení, z obrázků nebo zvuků jednoznačně rozpoznat, že se jedná o reklamu,“.

67. V příloze č. 1 písm. k) se za slovo „výrobek“ vkládají slova „nebo službu“ a slova „nebo nevyužije jím nabízenou službu“ se zrušují.

68. V příloze č. 1 písmeno m) zní:

„m) vytvoří, provozuje nebo propaguje pyramidový program, kdy spotřebitel zaplatí za možnost získat odměnu, která závisí na získání dalších

spotřebitelů do programu, nikoli na prodeji nebo spotřebě výrobku.“.

69. V příloze č. 1 písm. p) se slovo „poskytnutá“ zrušuje.

70. V příloze č. 1 písm. q) se slovo „nabízenou“ zrušuje.

71. V příloze č. 1 písm. s) se slovo „nabídku“ nahrazuje slovy „obchodní praktiku“ a slova „výrobku nebo služby nebo jejich doručením“ se nahrazují slovy „nebo doručením věci,“.

72. V příloze č. 1 písm. t) se slova „s cílem vyvolat“ nahrazují slovy „ , čímž vyvolá“.

73. V příloze č. 1 písm. v) se slova „záruční i pozáruční“ nahrazují slovem „poprodejní“.

74. V příloze č. 2 úvodní větě se slovo „podnikatel“ nahrazuje slovem „prodávající“.

75. V příloze č. 2 písm. a) se slova „ , kde je nabízen nebo prodáván výrobek nebo poskytována služba“ zrušují.

76. V příloze č. 2 písmeno h) zní:

„h) vytváří klamný dojem, že spotřebitel vyhrál nebo vyhraje, popřípadě že vyhraje cenu nebo jinou výhru, pokud bude jednat určitým způsobem, ačkoli ve skutečnosti žádná taková cena ani obdobná výhra neexistuje nebo pro získání ceny nebo jiné obdobné výhry musí spotřebitel vynaložit finanční prostředky nebo mu vznikají výdaje.“.

Čl. II

Přechodná ustanovení

1. Prodávající jsou povinni upravit všeobecné obchodní podmínky podle § 14 nejpozději do 3 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Správní řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona a práva a povinnosti s tím související se posuzují podle zákona č. 634/1992 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

3. V informačních databázích obsahujících údaje spotřebitelů a případně dalších subjektů o záležitostech, které vypovídají o jejich bonitě a důvěryhodnosti, pokud bylo příslušné zpracování osobních údajů registrováno u Úřadu pro ochranu osobních údajů před účinností tohoto zákona, lze po dni na-

bytí účinnosti tohoto zákona zpracovávat údaje v rozsahu stanoveném tímto zákonem bez jejich souhlasu. Provozovatel, který takovou informační databázi vede a hodlá dále zpracovávat údaje spotřebitelů a případně dalších subjektů bez jejich souhlasu, je povinen databázi přizpůsobit úpravě tohoto zákona týkající se registrů do 6 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o České obchodní inspekci

Čl. III

Zákon č. 64/1986 Sb., o České obchodní inspekci, ve znění zákona č. 240/1992 Sb., zákona č. 22/1997 Sb., zákona č. 110/1997 Sb., zákona č. 189/1999 Sb., zákona č. 71/2000 Sb., zákona č. 145/2000 Sb., zákona č. 102/2001 Sb., zákona č. 321/2001 Sb., zákona č. 205/2002 Sb., zákona č. 309/2002 Sb., zákona č. 226/2003 Sb., zákona č. 439/2003 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 229/2006 Sb., zákona č. 160/2007 Sb., zákona č. 36/2008 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 490/2009 Sb., zákona č. 145/2010 Sb., zákona č. 155/2010 Sb., zákona č. 219/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 407/2012 Sb., zákona č. 308/2013 Sb., zákona č. 64/2014 Sb. a zákona č. 250/2014 Sb., se mění takto:

1. V § 1 se za odstavec 4 vkládá nový odstavec 5, který včetně poznámky pod čarou č. 7 zní:

„(5) Česká obchodní inspekce je subjektem mimosoudního řešení spotřebitelských sporů⁷⁾).

⁷⁾ Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.“

2. V § 2 odst. 1 se slova „a zboží“ zrušují.

3. V § 2 odst. 2 písm. a) se slova „zboží nebo“ zrušují.

4. V § 2 odst. 2 písm. b) se slovo „zboží“ nahrazuje slovem „výrobků“.

5. Poznámka pod čarou č. 1d zní:

^{1d)} Zákon č. 123/2000 Sb., o zdravotnických prostředcích a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Nařízení vlády č. 336/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění některá nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Nařízení vlády č. 154/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na aktivní implantabilní zdravotnické prostředky a kterým se mění nařízení vlády č. 251/2003 Sb., kterým se mění některá nařízení vlády vydaná k provedení zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

Nařízení vlády č. 453/2004 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na diagnostické zdravotnické prostředky in vitro, ve znění pozdějších předpisů.“

6. Poznámka pod čarou č. 1h zní:

^{1h)} § 5 a 5a zákona č. 634/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“

7. V § 3 písm. e) se slova „nebo zboží“ zrušují.

8. Za § 4 se vkládá nový § 4a, který zní:

„§ 4a

Inspektor je při provádění kontroly oprávněn pořizovat zvukové, obrazové a zvukově-obrazové záznamy bez vědomí kontrolovaných osob, pokud nelze účelu kontroly dosáhnout jinak. Právo fyzických osob na ochranu jejich soukromého a osobního života tím není dotčeno.“

9. V § 7 odst. 1 písm. a) se slova „nebo zboží“ zrušují.

10. V § 7 odst. 2 se slova „toto zboží“ nahrazují slovy „tyto výrobky“, slova „závadného zboží“ se nahrazují slovy „závadných výrobků“ a slova „znehodnoceného zboží“ se nahrazují slovy „znehodnocených výrobků“.

11. V § 7b odst. 1 se slova „při prokázaném zjištění nabídky, prodeje nebo skladování výrobků nebo zboží“ nahrazují slovy „v případě důvodného podezření, že jsou nabízeny, prodávány nebo skladovány výrobky“ a slova „nebo zboží“ se zrušují.

12. V § 7b odst. 2 až 11 a 13 se slova „nebo zboží“ zrušují.

13. Poznámka pod čarou č. 3f zní:

„^{3f)} Zákon č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.
Zákon č. 191/1999 Sb., o opatřeních týkajících se dovozu, vývozu a zpětného vývozu zboží porušujícího některá práva duševního vlastnictví a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“.

14. Poznámka pod čarou č. 3h zní:

„^{3h)} Například zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 109/2002 Sb., o výkonu ústavní výchovy nebo ochranné výchovy ve školských zařízeních a o preventivně výchovné péči ve školských zařízeních a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 372/2011 Sb., o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování (zákon o zdravotních službách), ve znění pozdějších předpisů.“.

15. Poznámka pod čarou č. 3i zní:

„³ⁱ⁾ Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.“.

16. Poznámka pod čarou č. 3j zní:

„^{3j)} § 1746 odst. 2 občanského zákoníku.“.

17. Poznámka pod čarou č. 3k zní:

„^{3k)} Například zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů.“.

18. V § 9 odst. 1 písm. b) se slova „zboží nebo“ zrušují.

19. V § 13 odst. 1 písm. b) se slova „s občanskými sdruženími“ nahrazují slovy „se spolky“.

Poznámka pod čarou č. 4 zní:

„⁴⁾ § 214 a násl. občanského zákoníku.“.

20. V § 13 odst. 5 se slovo „zboží“ nahrazuje slovem „výrobků“ a na konci se doplňuje věta „Za účelem posouzení výrobků pro vydání tohoto stanoviska je Česká obchodní inspekce oprávněna převzít od celních orgánů potřebné vzorky výrobků, u kterých došlo k pozastavení propuštění do volného oběhu.“.

21. Za § 13 se vkládá nový § 13a, který zní:

„§ 13a

(1) Česká obchodní inspekce využívá k plnění úkolů podle tohoto zákona údaje

- a) ze základního registru obyvatel,
- b) z informačního systému evidence obyvatel,
- c) z informačního systému cizinců.

(2) Využívanými údaji podle odstavce 1 písm. a) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení,
- b) datum narození,
- c) datum úmrtí,
- d) adresa místa pobytu.

(3) Využívanými údaji podle odstavce 1 písm. b) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení,
- b) rodné číslo,
- c) datum úmrtí,
- d) adresa místa trvalého pobytu,
- e) počátek trvalého pobytu, popřípadě datum zrušení údaje o místu trvalého pobytu nebo datum ukončení trvalého pobytu na území České republiky.

(4) Využívanými údaji podle odstavce 1 písm. c) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení,
- b) rodné číslo,
- c) druh a adresa místa pobytu,
- d) počátek pobytu, popřípadě datum ukončení pobytu,
- e) datum úmrtí.

(5) Z údajů podle odstavců 2 až 4 lze v konkrétním případě využít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

(6) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z informačního systému evidence obyvatel nebo informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícímu současný stav.“.

22. V § 15 se slovo „zboží“ nahrazuje slovem „výrobků“.

23. § 17 až 19 se včetně poznámky pod čarou č. 6 zrušují.

ČÁST TŘETÍ

Změna zákona o finančním arbitrovi

Čl. IV

Zákon č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění zákona č. 558/2004 Sb., zákona č. 57/2006 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 180/2011 Sb., zákona č. 241/2013 Sb., zákona č. 278/2013 Sb. a zákona č. 336/2014 Sb., se mění takto:

1. V § 1 odstavec 1 zní:

„(1) K rozhodování sporu spadajícího jinak do pravomoci českých soudů je příslušný též finanční arbitr (dále jen „arbitr“), jedná-li se o spor mezi spotřebitelem a

- a) poskytovatelem platebních služeb při poskytování platebních služeb,
- b) vydavatelem elektronických peněz při vydávání a zpětné výměně elektronických peněz,
- c) věřitelem nebo zprostředkovatelem při nabízení, poskytování nebo zprostředkování spotřebitelského úvěru nebo jiného úvěru, zápůjčky, či obdobné finanční služby,
- d) osobou obhospodařující nebo provádějící administraci fondu kolektivního investování nebo nabízející investice do fondu kolektivního investování nebo srovnatelného zahraničního investičního fondu při obhospodařování nebo provádění administrace fondu kolektivního investování nebo nabízení investic do fondu kolektivního investování nebo srovnatelného zahraničního investičního fondu,
- e) pojistitelem nebo pojišťovacím zprostředkovatelem při nabízení, poskytování nebo zprostředkování životního pojištění,
- f) osobou provozující směnářskou činnost při provádění směnářského obchodu,
- g) stavební spořitelnou nebo zprostředkovatelem při nabízení, poskytování nebo zprostředkování stavebního spoření,
- h) obchodníkem s cennými papíry, vázaným zástupcem, obhospodařovatelem investičního fondu nebo zahraničního investičního fondu nebo investičním zprostředkovatelem při poskytování investičních služeb nebo při výkonu činností podle § 11 odst. 1 písm. c) až f) zákona

o investičních společnostech a investičních fondech.“.

2. V § 3 odst. 1 se na konci textu písmene c) doplňují slova „nebo jiného úvěru, zápůjčky, či obdobné finanční služby“.

3. V § 3 odst. 1 písm. e) se slovo „pojišťovna“ nahrazuje slovem „pojistitel“.

4. V § 3 odst. 1 písmeno f) zní:

„f) osoba provozující směnářskou činnost,“.

5. V § 3 odst. 1 se doplňují písmena g) a h), která znějí:

„g) stavební spořitelna a zprostředkovatel při nabízení, poskytování nebo zprostředkování stavebního spoření,

h) obchodník s cennými papíry, vázaný zástupce, obhospodařovatel investičního fondu nebo zahraničního investičního fondu nebo investiční zprostředkovatel při poskytování investičních služeb nebo při výkonu činností dle § 11 odst. 1 písm. c) až f) zákona o investičních společnostech a investičních fondech.“.

6. V § 3 odst. 2 se slova „se pro účely tohoto zákona rozumí uživatel platebních služeb v případě sporů uvedených v § 1 odst. 1 písm. a), držitel elektronických peněz v případě sporů uvedených v § 1 odst. 1 písm. b), spotřebitel v případě sporů uvedených v § 1 odst. 1 písm. c) a d), zájemce o pojištění, pojistník, pojištěný, oprávněná osoba nebo obmyšlený v případě sporů uvedených v § 1 odst. 1 písm. e), zájemce o provedení směnářského obchodu nebo osoba, se kterou byl proveden směnářský obchod v případě sporů uvedených v § 1 odst. 1 písm. f)“ nahrazují slovy „pro účely tohoto zákona může být pouze spotřebitel“.

7. V § 3 odstavec 3 zní:

„(3) Trvalým nosičem dat se pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoli nástroj, který umožňuje uživateli uchování informací určených jemu osobně tak, aby mohly být využívány po dobu přiměřenou účelu těchto informací, a který umožňuje reprodukci těchto informací v nezměněné podobě.“.

8. V § 4 odst. 2 se slova „plně způsobilé k právním úkonům“ nahrazují slovy „plně svéprávné“ a slova „ , dostatečnou kvalifikací a zkušeností“ se nahrazují slovy „a jejichž zkušenosti dávají záruku, že budou svou funkci řádně zastávat.“.

9. V § 4 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Předpokladem pro jmenování arbitrem a zástupcem arbitra je též vysokoškolské vzdělání získané řádným ukončením studia v magisterském studijním programu v oblasti práva na vysoké škole v České republice a prokázání 5 let praxe v oblasti finančního trhu nebo ochrany zájmů spotřebitelů na finančním trhu.“.

10. V § 8 odst. 2 se za slovo „promlčení“ vkládají slova „a prekluzi“.

11. V § 9 písm. b) se slova „řízení ve věci samé bylo před soudem zahájeno“ nahrazují slovy „v téže věci probíhá řízení před soudem“.

12. V § 9 písmeno c) zní:

„c) ve věci samé již rozhodl arbitr nebo v téže věci probíhá řízení před arbitrem,“.

13. V § 9 písm. d) se slova „ve věci samé bylo rozhodčí řízení zahájeno“ nahrazují slovy „v téže věci probíhá rozhodčí řízení“.

14. V § 10 se odstavec 2 zrušuje.

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 2 a 3.

15. V § 12 odst. 9 větě první se slovo „institute“ nahrazuje slovy „fyzické a právnické osoby“ a ve větě třetí se slovo „institute“ nahrazuje slovy „fyzická nebo právnická osoba“.

16. Za § 12 se vkládá nový § 12a, který zní:

„§ 12a

(1) Arbitr využívá k plnění úkolů podle tohoto zákona údaje

- a) ze základního registru obyvatel,
- b) z informačního systému evidence obyvatel,
- c) z informačního systému cizinců.

(2) Využívanými údaji podle odstavce 1 písm. a) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení,
- b) datum narození,
- c) datum úmrtí,
- d) adresa místa pobytu.

(3) Využívanými údaji podle odstavce 1 písm. b) jsou

- a) jméno, popřípadě jména, příjmení,

b) rodné číslo,

c) datum úmrtí,

d) adresa místa trvalého pobytu,

e) počátek trvalého pobytu, popřípadě datum zrušení údaje o místě trvalého pobytu nebo datum ukončení trvalého pobytu na území České republiky.

(4) Využívanými údaji podle odstavce 1 písm. c) jsou

a) jméno, popřípadě jména, příjmení,

b) rodné číslo,

c) druh a adresa místa pobytu,

d) počátek pobytu, popřípadě datum ukončení pobytu,

e) datum úmrtí.

(5) Z údajů podle odstavců 2 až 4 lze v konkrétním případě využít vždy jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu.

(6) Údaje, které jsou vedeny jako referenční údaje v základním registru obyvatel, se využijí z informačního systému evidence obyvatel nebo informačního systému cizinců, pouze pokud jsou ve tvaru předcházejícímu současný stav.“.

17. V § 14 písm. c) se tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno d), které zní:

„d) je návrh zjevně bezdůvodný nebo šikanózní.“.

18. V § 14 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavec 2, který zní:

„(2) Arbitr může řízení zastavit do 60 dnů od jeho zahájení, jestliže by řešení sporu svojí právní nebo skutkovou složitostí vážně ohrozilo účel řízení před arbitrem.“.

19. V § 15 odstavec 1 zní:

„(1) Arbitr rozhoduje ve věci samé bez zbytečného odkladu nálezem, nejdéle však do 90 dnů od shromáždění všech podkladů nutných pro rozhodnutí; nelze-li ve zvláště složitých případech, vzhledem k povaze věci rozhodnout ani v této lhůtě, lhůta se přiměřeně prodlouží, nejvýše o dalších 90 dnů. Arbitr účastníky řízení bezodkladně vyrozumí o prodloužení lhůty a její délce.“.

20. V § 16 odst. 1 větě první se za slova „vyhotovení nálezu“ vkládají slova „nebo usnesení“, slovo „strany“ se nahrazuje slovy „účastníci řízení“

a za slova „proti nálezu“ se vkládají slova „nebo usnesení“.

21. V § 16 odst. 2 věty první se za slovo „změní“ vkládají slova „ , nebo usnesení potvrdí, změni nebo zruší.“.

22. V § 20 odst. 1 se za slovo „orgány“ vkládají slova „mimosoudního řešení spotřebitelských sporů“, slova „ostatních členských“ se nahrazují slovem „jiných“, a slova „Evropské unie a v dalších“ se nahrazují slovy „ , zejména ve“.

23. V § 20 se doplňuje odstavec 3, který zní:

„(3) V případě sporů vzniklých při přeshraničním nabízení, poskytování nebo zprostředkování služeb obdobných službám vymezeným v § 1 odst. 1 tohoto zákona, k jejichž řešení není arbitru příslušný, poskytne arbitru spotřebiteli na žádost informaci o orgánu, který je k řešení předmětného sporu příslušný.“.

24. V § 21 odst. 1 se za slovo „způsobem“ vkládají slova „umožňujícím dálkový přístup“.

25. V § 21 se za odstavec 1 vkládají nové odstavce 2 a 3, které znějí:

„(2) Výroční zpráva obsahuje zejména

- a) počet zahájených řízení, včetně rozlišení podle jednotlivých druhů sporů,
- b) jakékoli systémové nebo závažné problémy, které vedou ke sporům, k jejichž řešení je arbitru příslušný,
- c) procentní podíl řízení, která byla arbitrem zastavena, včetně zákonných ustanovení, na základě kterých k zastavení řízení došlo,
- d) průměrnou délku řízení,
- e) informaci o spolupráci arbitra s obdobnými orgány mimosoudního řešení spotřebitelských sporů v jiných státech.

(3) Arbitr poskytne na žádost výroční zprávu na trvalém nosiči dat.“.

Dosavadní odstavce 2 až 4 se označují jako odstavce 4 až 6.

26. V § 21 se doplňují odstavce 7 až 10, které znějí:

„(7) Arbitr provozuje aktualizované internetové stránky, na kterých poskytuje jasné a srozumitelné informace zejména o

- a) svých kontaktních údajích, včetně poštovní a e-mailové adresy,
- b) tom, že je jako orgán mimosoudního řešení spotřebitelských sporů uveden v seznamu vedeném Ministerstvem průmyslu a obchodu,
- c) arbitrovi a jeho zástupci a o způsobu jejich jmenování a délce jejich mandátu,
- d) členství arbitra v mezinárodních organizacích sdružujících orgány mimosoudního řešení spotřebitelských sporů,
- e) družích sporů, které je arbitru příslušný rozhodovat,
- f) procesních pravidlech, jimiž se řešení sporu řídí,
- g) jazycích, v nichž může být arbitrovi předložen návrh na zahájení řízení a v nichž je řízení vedeno,
- h) právních předpisech, které upravují předměty sporů, k jejichž řešení je arbitru příslušný,
- i) předběžných požadavcích, které musí strany před zahájením řízení splňovat, včetně požadavku na předložení dokladu o tom, že instituce byla neúspěšně vyzvána k nápravě,
- j) tom, zda účastníci řízení mohou ukončit svoji účast v řízení před arbitrem,
- k) tom, že každý účastník nese své náklady řízení sám, s výjimkou nákladů na tlumočení, a že řízení není zpoplatněno,
- l) průměrné délce řízení před arbitrem,
- m) právním účinku usnesení nebo nálezů a vykonatelnosti nálezů.

(8) Na žádost poskytne arbitru informace uvedené v odstavci 7 na trvalém nosiči dat.

(9) Arbitr zveřejní na svých internetových stránkách ve formě odkazu na příslušné internetové stránky Evropské komise seznam obdobných subjektů mimosoudního řešení spotřebitelských sporů.

(10) Arbitr vhodným způsobem informuje účastníky řízení o právu na právní pomoc a o tom, že nemají povinnost právního zastoupení.“.

27. § 23 včetně nadpisu zní:

„§ 23

Pořádková pokuta

(1) Arbitr může rozhodnutím uložit pořádko-

vou pokutu až do výše 100 000 Kč instituci, jestliže v řízení ztěžuje jeho postup tím, že

- a) se na výzvu podle § 11 nevyjádří ve stanovené lhůtě k podanému návrhu, nebo
- b) nesplní povinnosti stanovené v § 12 odst. 6, 7 a 9.

(2) Arbitr může rozhodnutím uložit pořádkovou pokutu až do výše 50 000 Kč fyzické nebo právnické osobě, jestliže v řízení ztěžuje jeho postup tím, že

- a) na výzvu nepředloží arbitrovi nebo pověřené osobě požadované doklady vztahující se k předmětu sporu,
- b) se neúčastní jednání,
- c) nevyhoví žádosti arbitra nebo pověřené osoby o poskytnutí vysvětlení a žádosti o předložení dokumentace vztahující se k předmětu sporu, nebo
- d) neumožní arbitrovi nebo pověřené osobě nahlédnout do svých spisů a elektronických záznamů vztahujících se k předmětu sporu.

(3) Pořádkovou pokutu podle odstavce 1 a odstavce 2 lze uložit opakovaně.

(4) Proti rozhodnutí o uložení pořádkové pokuty lze podat námitky do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí. Včas podané námitky mají odkladný účinek. Pro řízení o námitkách se § 16 použije obdobně.“

28. V § 24 se slovo „přiměřeně“ zrušuje.

Čl. V

Přechodná ustanovení

1. Řízení zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 229/2002 Sb., ve znění účinném ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

2. Řízení ve věci sporu mezi poskytovatelem platebních služeb a uživatelem platebních služeb při poskytování platebních služeb, zahájena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, v němž je navrhovatelem jiná osoba než spotřebitel, se dokončí podle zákona č. 229/2002 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

ČÁST ČTVRTÁ

Změna zákona o elektronických komunikacích

Čl. VI

Zákon č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění zákona č. 290/2005 Sb., zákona č. 361/2005 Sb., zákona č. 186/2006 Sb., zákona č. 235/2006 Sb., zákona č. 310/2006 Sb., zákona č. 110/2007 Sb., zákona č. 261/2007 Sb., zákona č. 304/2007 Sb., zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 177/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 247/2008 Sb., zákona č. 384/2008 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., nálezů Ústavního soudu, vyhlášeného pod č. 94/2011 Sb., zákona č. 137/2011 Sb., zákona č. 341/2011 Sb., zákona č. 375/2011 Sb., zákona č. 420/2011 Sb., zákona č. 457/2011 Sb., zákona č. 458/2011 Sb., zákona č. 468/2011 Sb., zákona č. 18/2012 Sb., zákona č. 19/2012 Sb., zákona č. 142/2012 Sb., zákona č. 167/2012 Sb., zákona č. 273/2012 Sb., zákona č. 214/2013 Sb., zákona č. 303/2013 Sb., zákona č. 181/2014 Sb., zákona č. 234/2014 Sb., zákona č. 250/2014 Sb. a zákona č. 258/2014 Sb., se mění takto:

1. V § 63 odst. 1 písm. l) se slova „mimo soudní nebo správní řízení“ zrušují.

2. V § 110 se na konci textu odstavce 1 doplňují slova „a výroční zpráva o mimosoudním řešení spotřebitelských sporů podle jiného právního předpisu⁶⁵⁾“.

Poznámka pod čarou č. 65 zní:

⁶⁵⁾ § 20h odst. 4 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.“

3. V § 129 odst. 1 se slovo „závazku^{49a)}“ nahrazuje slovem „dluhu^{49a)}“.

Poznámka pod čarou č. 49a zní:

^{49a)} Zákon č. 89/2012 Sb., občanský zákoník.“

4. V § 129 se na konci odstavce 1 doplňují věty „Lhůta pro vydání rozhodnutí ve sporu zahájeném na návrh spotřebitele činí 90 dnů. Tato lhůta může být u zvláště složitých sporů prodloužena. Strany musí být bez zbytečného odkladu informovány

o prodloužení této lhůty a o celkové době, do kdy lze očekávat vydání rozhodnutí.“.

5. V § 129 odst. 2 úvodní části ustanovení se za slovo „Návrh“ vkládají slova „osoby vykonávající komunikační činnost.“.

6. V § 129 odst. 3 se věta poslední zrušuje.

7. V § 129 se na konci odstavce 4 doplňuje věta „Úřad přizná náhradu nákladů řízení v plné výši účastníkovi řízení také v případě, že byl pro chování dalšího účastníka řízení vzat zpět návrh, který byl účastníkem řízení podán důvodně.“.

8. V § 129 se doplňuje odstavec 7, který včetně poznámky pod čarou č. 66 zní:

„(7) V rámci oznámení o zahájení řízení o sporu podle odstavce 1 zahajovaného na návrh spotřebitele Úřad informuje strany sporu vhodným způsobem o právu na právní pomoc a o tom, že nemají povinnost právního zastoupení. Podáním návrhu spotřebitel souhlasí s právními účinky výsledku řešení sporu v rozsahu informace zveřejněné nebo jemu poskytnuté Úřadem podle jiného právního předpisu⁶⁶⁾.“

⁶⁶⁾ § 20f písm. l) zákona č. 634/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů.“.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o poštovních službách

Čl. VII

Zákon č. 29/2000 Sb., o poštovních službách a o změně některých zákonů (zákon o poštovních službách), ve znění zákona č. 517/2002 Sb., zákona č. 225/2003 Sb., zákona č. 501/2004 Sb., zákona č. 95/2005 Sb., zákona č. 413/2005 Sb., zákona č. 444/2005 Sb., zákona č. 264/2006 Sb., zákona č. 110/2007 Sb., zákona č. 41/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 285/2009 Sb., zákona č. 153/2010 Sb., zákona č. 329/2011 Sb., zákona č. 89/2012 Sb., zákona č. 221/2012 Sb., zákona č. 212/2013 Sb., zákona č. 258/2014 Sb. a zákona č. 319/2015 Sb., se mění takto:

1. V § 6 odst. 2 se na konci písmene o) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno p), které zní:

„p) informaci o způsobu řešení sporů týkajících se předmětu poštovní smlouvy.“.

2. V § 6a se na konci odstavce 2 doplňují věty „Lhůta pro vydání rozhodnutí činí 90 dnů. Tato lhůta může být u zvláště složitých sporů prodloužena. Strany musí být bez zbytečného odkladu informovány o prodloužení této lhůty a o celkové době, do kdy lze očekávat vydání rozhodnutí.“.

3. V § 6a se doplňuje odstavec 4, který včetně poznámky pod čarou č. 26 zní:

„(4) V rámci oznámení o zahájení řízení o sporu podle odstavce 1 zahajovaného na návrh spotřebitele Úřad informuje strany sporu vhodným způsobem o právu na právní pomoc a o tom, že nemají povinnost právního zastoupení. Podáním návrhu spotřebitel souhlasí s právními účinky výsledku řešení sporu v rozsahu informace zveřejněné nebo jemu poskytnuté Úřadem podle jiného právního předpisu²⁶⁾.“

²⁶⁾ § 20f písm. l) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů.“.

4. V § 37a odst. 2 písm. o) se slovo „nebo“ zrušuje.

5. V § 37a odst. 2 se na konci písmene p) tečka nahrazuje slovem „ , nebo “ a doplňuje se písmeno q), které zní:

„q) v rozporu s § 6 odst. 2 neuvede v poštovních podmínkách veškeré požadované informace nebo je uvede nesrozumitelným, neúplným nebo obtížně přístupným způsobem.“.

6. V § 37a odst. 4 písmeno c) zní:

„c) 1 000 000 Kč, jde-li o správní delikt podle odstavce 1 písm. d), nebo podle odstavce 2 písm. b), e), i), k), m), n), nebo q), nebo podle odstavce 3 písm. b), nebo“.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o daňovém poradenství

Čl. VIII

Zákon č. 523/1992 Sb., o daňovém poradenství a Komoře daňových poradců České republiky, ve znění zákona č. 170/2004 Sb., zákona č. 284/2004 Sb., zákona č. 70/2006 Sb., zákona č. 312/2006 Sb.,

zákona č. 124/2008 Sb., zákona č. 189/2008 Sb., zákona č. 254/2008 Sb., zákona č. 223/2009 Sb., zákona č. 227/2009 Sb., zákona č. 281/2009 Sb., zákona č. 52/2012 Sb. a zákona č. 168/2012 Sb., se mění takto:

1. V § 12 odst. 1 se slova „podle tohoto zákona nebo zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu“ nahrazují slovy „podle tohoto zákona, zákona o některých opatřeních proti legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu nebo jiného zákona upravujícího práva a povinnosti daňového poradce při poskytování daňového poradenství“.

2. V § 13 odst. 1 se slova „do tří měsíců“ nahrazují slovy „do šesti měsíců“.

ČÁST SEDMÁ

ÚČINNOST

Čl. IX

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení, s výjimkou ustanovení čl. I bodů 28, 37, 53, 54, čl. II odst. 1, čl. III bodu 1, čl. IV, čl. V, čl. VI a čl. VII, které nabývají účinnosti prvním dnem druhého kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Hamáček v. r.

Zeman v. r.

Sobotka v. r.